

Obligationsmarkedet, som der slet ingen Grund er til, og saa en saa meget stærkere Stigning, naar vi senere tilintetgjorde de mange Obligationer. Det Spørgsmaal, jeg derfor vil stille Finansministeren, er, om ikke han kunde tænke sig, at de afgiftspligtige kunde have Lov til at indbetale Formueafgiften i Statsobligationer eller Kreditforeningsobligationer. Der maatte naturligvis fastsættes nærmere Regler med Hensyn til Kursen, men jeg synes, det vilde være en simpel og naturlig Form, ogsaa fordi man herigennem vilde undgaa de Omkostninger, der vilde være forbundet med at sælge Obligationerne og eventuelt senere købe dem igen.

Efter Finansministerens udførlige Redegørelse for Lovforslaget finder jeg ingen Grund til at gaa dybere i Detailler. Det er det bedste Forslag, der er stillet til Højnelse af Kronens Værdi. Det er godkendt af et overvejende Flertal af de Vælgere, som overhovedet vilde have, at der skulde foretages noget for Kronen. Deres Tal skal jeg ikke gengive her; det er tilstrækkeligt at henvise til, at bag Socialdemokratiets Forslag om Formueafgift staar der 55 Medlemmer her i Tinget; bag Guldtdlovsforslaget staar der 28, og bag det mindre effektive Forslag, som det radikale Parti stillede under Valutaforhandlingerne i Fjor, staar der 20 Medlemmer. Det er altsaa godtgjort, at af de Vælgere, der ønskede, at der skal arbejdes paa Valutaspørgsmaalet, ønsker et afgjort Flertal at gaa denne Vej. Jeg tror derfor, at hvis man rigtig vil lytte til Vælgernes Stemmer, saa vil man søge at faa det mest mulige ud af dette Forslag. Det er ganske klart, at det er et Forhandlingstilbud; det er et Forhandlingstilbud paa den Maade, at Socialdemokratiet er villigt til at gaa med til andre Forslag, naar saadanne blot opfylder to Betingelser, for det første den, at de effektivt formindsker Statsgælden og gør det kraftigt og stærkt, og for det andet, at Betalingen ikke lægges paa de Skuldre her i Landet, der ikke kan bære det. Med disse Ord skal jeg atter anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

N. Neergaard: Dette Forslags Tilknytning til Valutaspørgsmaalet er overmaade syag, bortset fra den almindelige Styrkelse af vor finansielle Situation, som naturligvis en ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden altid vil give. Men det bliver saa at overveje, om den Form for Afbetaling paa Statsgælden, der vedtages, om de

Midler, der anvises dertil, er af en saadan Art, at de ikke muligvis bringer flere forværende end forbedrende Elementer ind i Forholdet. Der er fra den højtærede Finansministers Side henpeget til, at Forslaget havde den Tilknytning til den foreliggende Valutasituation, at der vilde fremkomme en væsentlig Forbrugsbesparelse. Denne Forbrugsbesparelse tror jeg nu ikke, man maa lægge nogen synderlig Vægt paa, og det gør jeg ikke af to Grunde, for det første paa Grund af det forholdsvis ringe Antal, det drejer sig om — efter den sidste Opførelse for Skatteaaret 1922—23, som Forslaget jo er bygget paa, vil det dreje sig om knap 42 000 Skatteydere —, og dernæst fordi de Skatteydere, det her drejer sig om, jo særlig er dem, som bidrager til Kapitaldannelsen i vort Land; det er den særlig opsparende Del af Befolkningen, dem, der har Tilbøjelighed til Opsparing, og dem, der har Evne dertil, der ganske særlig rummes indenfor disse godt 40 000 Skatteydere. En Formueafgift af den Art, som her er foreslaaet, kan med ret megen Sikkerhed siges mindre at ville gaa fra Forbruget end fra Opsparingen. Det vil altsaa sige, at det Formaal, som er saa afgørende væsentligt for Forbedringen af vort Lands økonomiske Stilling og for Forbedringen af Valutaen, nemlig en forøget Kapitaldannelse, modvirkes af dette Forslag.

En ekstraordinær Afbetaling af Statsgælden er i og for sig en overordentlig ønskelig Ting, og det eneste Synspunkt, ud fra hvilket jeg kan glæde mig over dette Forslag, er ud fra Synspunktet, at ogsaa det socialdemokratiske Parti og den socialdemokratiske Regering har Blik herfor. At Venstre ogsaa opfatter en ekstraordinær Afbetaling af Statsgælden som noget overordentlig ønskeligt, har vi vist i Praksis. Man kan maaske sige, at det Forslag til en Valutaydelse, som forelagdes af den afgaaede Regering, kun i ringe Grad betød en Formindskelse af Statsgælden. Ganske vist var Hovedanvendelsen af Beløbet tænkt som en ekstraordinær Afbetaling af Statsgælden; men man kan jo sige, at der kom en anden Statsgæld i Stedet. Men jeg tænker i denne Sammenhæng hovedsagelig paa de Forslag, som blev forelagt af den afgaaede Regering, og som direkte skulde bidrage til Statsgældens Formindskelse ved ekstraordinære Afbetalinger, nemlig det i Februar gennemførte Forslag om en Omsætningsafgift paa Automobileer og de senere forelagte Forslag om Afgifter og forøget Told paa forskellige Luksusvarer, hvis Udbytte ligeledes udelukkende skulde gaa til ekstra-